

Officerer til Handelsmarinen, og jeg tror, det blev hilst med Glæde fra alle Sider her i vort Land, at vi fik en saadan, man kunde kalde det flydende Navigationsskole. Den Mand, der blev sat til at være Fører for Skibet, blev hentet fra Handelsmarinen, Kaptajn Clausen fra Fanø, en Mand, som ansaas for en Pryd for den danske Sømandsstand, og som med Rette er bleven anset for en af de dygtigste Sømænd, som Handelsmarinen ejer. Men denne Mand er nu bleven afskediget og erstattet med en Kaptajn fra Marinen. Det har vakt et stærkt Røre indenfor den private Sømandsstand, at den Officer, der gjorde den første Rejse med Skibet, en Rejse helt ned til Chile for at hente en Salpeterladning, nu er bleven afskediget, og at man har ansat en Marineofficer til at være Chef for dette Skib. Jeg siger, at det har vakt et stærkt Røre, jeg kan sige, at det har vakt ligefrem Harmen indenfor den private Sømandsstand, at man saaledes tilsidesætter den og paa denne vigtige Plads tager en Mand fra Marinen, en Mand, der kun har meget ringe Uddannelse i at føre et saa stort Sejlskib, og som, naar man lægger alt det, han har faret, sammen, kun har faret i en ganske kort Tid. Det viste sig ogsaa, at da det blev kendt, at den tidligere Kaptajn var opsagt, gik baade 1ste, 2den og 4de Styrmand fra Borde. Det samme gjorde den Læge og den Lærer, som var ansatte der. Man vilde ikke længere være om Bord paa Skibet, naar Kommandoen skulde gives til en Marineofficer. Det gjaldt saa om at faa en Mand, som var kendt med Sejlskibsfart, hvad denne Kaptajn fra Marinen ikke kan siges at være. Man maatte søge forskellige Steder, inden man fandt en saadan. Man tilbød først en ældre Skibsfører, som havde sejlet i oversøisk Fart med store Sejlskibe, Pladsen, men under de Forhold vilde han ikke have den, endskønt man gav ham et ekstra godt Tilbud for at overtage Stillingen. Saa fik man en forhenværende Kaptajn fra Fanø, som ogsaa har faret med store Sejlskibe i oversøisk Fart. Det er ham, der nu gaar med, og det er sikkert ham, som kommer til at staa som den virkelige Fører af og Leder for dette Foretagende. Det forekommer mig at være en Tilsidesættelse af den private Sømandsstand. Jeg vil derfor tillade mig at rette den Anmodning til den højtærede Marineminister, om han vil have sin Opmærksomhed henvendt paa at forhindre Søofficerer i at fortrænge den private Sø-

mandsstand, og særlig da have sin Opmærksomhed henvendt paa, at Marinens Officerer ikke trænge ind paa Omraader og i saadanne Stillinger, hvortil de ifølge hele deres Uddannelse ikke kunne siges at have den tilstrækkelige faglige Dygtighed.

Ordføreren (J. C. Christensen): Jeg ønsker at gøre en kort Bemærkning angaaende den Henvendelse, som den ærede sidste Taler rettede til den højtærede Forsvarsminister i Anledning af den Skrivelse, som staa anført i Betænkningen under Nr. 212 om de Marineofficerer, der have Orlov. Thi den Henvendelse, det ærede Medlem rettede, rettede han selvfølgelig kun paa egne eller maaske tillige paa sine Meningsfællers Vegne, men ikke paa Udvalgets. At Marineofficerer have Orlov, er en Ting, de have Ret til at faa ifølge Loven, og det er der ikke noget at sige til. Hvad der her sker, er en lovlig Foranstaltning. At de faa Orlov for at gaa i privat Skibsfart, er heldigt, for saa vidt som de faa Lejlighed til at faa mere Søfart, end vi med vor Udrustningsplan kunne give dem.

Hvad specielt det af det ærede Medlem omtalte Forhold med det nye store Skoleskib angaar, skal jeg sige, at det jo er et privat Forhold. Det er et privat Selskab, ikke Staten, der har udrustet Skibet. Til Kaptajn Andersen, der er antagen som Fører, har jeg noget personligt Kendskab, og jeg tror, det er en meget dygtig Officer, der nok skal udfylde den Plads, han er sat paa.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) siger, at det, at Marineofficererne faa Orlov, er lovligt. Jeg vil spørge det ærede Medlem: Er det da ogsaa ifølge Loven, at de trække Gage, medens de ere i privat Tjeneste? Jeg synes, det er et uheldigt Forhold, at Staten vedblivende lønner disse Folk, efter at de ere gaaede over i Stillinger, som ofte ere meget bedre lønnede end den, de forlade. At de skulle have mere Søfart, er ret rimeligt, for det er jo saaledes, at vore Marineofficerer tilbringe det meste af deres Liv paa Landjorden og forfremmes her. Det er ikke paa Søen, de faa deres Forfremmelse. Jeg skal som Eksempel nævne en meget kendt Marineofficer, der gaar under Titlen Admiral. Han var som Kommandør til Søs i siger og skriver 29 Dage, det er al den Sejlads, han havde som Kommandør. Saa gik han af, og nu er han en kendt